

[Alfred Hansen]

der rent faktisk er givet. Det var meget sjovt og interessant at sammenligne det, SF sagde om folkeskoleloven, og det, der ikke rigtig var indfriet efter SFs ønske, og så hr. Bertel Haarders udtalelse.

Hr. Bertel Haarder sagde, at retsforbundet har fjernet sig fra at være et ansvarligt liberalt parti. Vi er i allerhøjeste grad et liberalt parti, og derfor ønsker vi, at alle skal have den uddannelse, som den enkelte har evner for, lyst til og interesse i at få – modsat hr. Bertel Haarder, som ifølge sit første indlæg faktisk tog afstand fra, at alle skulle have en faglig uddannelse eller en kvalificeret uddannelse. Det var essensen af det, hr. Bertel Haarder sagde. Det er også bekendt, at hr. Bertel Haarder har disse synspunkter vedrørende adgangsbegrænsning, som han ønsker endnu mere restriktiv end den, regeringen har lagt op til.

Jeg erindrer, at hr. Bertel Haarder, som jo gerne vil slå sig for brystet og være talsmand for en sparepolitik her i folketinget, stillede forslag om 300 mill. kr. mere – mener jeg det var; det var i hvert fald hr. Bertel Haarders parti, der gjorde det – til landbruget. Regeringen tilbød, jeg tror, det var 400 mill. kr., og hr. Bertel Haarder ønskede 700 mill. kr., så det dér med at være et snakkehoved...! Havde jeg nu været en fræk skoledreng, ville jeg have sagt: det kan du selv være! Men man kunne jo også tale om et vrøvlhoved måske. Hr. Bertel Haarder gør jo også opmærksom på sin egen eksistens, og det synes jeg er fuldt legalt.

Jeg siger tak for tilslutningen til dagsordenen. Det lægger vi meget vægt på. Den fylder ikke meget i ord, men i indhold betyder det rent faktisk, at man fremover fjerner adgangsbegrænsningen. Jeg synes, det er vigtigt at få det konstateret her i dag.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde i sit andet indlæg, at der til sommer, når de store studenterkuld melder sig – de største studenterkuld, vi endnu vil have set i dette land – vil mangle 4.000 uddannelsespladser. Dette tal er ikke korrekt. Det er rigtigt, at vi for første gang kommer i en situation – målt med de uddannelsespladser, vi har i dag – hvor der ikke vil være tilstrækkeligt med uddannelsespladser til de store studenterkuld.

Det drejer sig om 2.800 uddannelsespladser, og det var det, jeg berørte i mit første indlæg. Det spørgsmål arbejdes der med. Jeg har allerede nævnt en række områder, hvor der både er brug for og mulighed for udvidelser, og det vil der blive arbejdet med i de kommende måneder. Målet er selvfølgelig, at der er uddannelsespladser nok til de kuld, der melder sig.

Fru Eva Møller talte om, at disse besparelser var foretaget uden forhandling med rette myndigheder. Jeg ved ikke, om fru Eva Møller var med uddannelsesudvalget, da vi i september var på bl. a. Odense universitet. Hvis fru Eva Møller var det, havde hun også hørt, at rektor dér med sit lærerkollegium bag sig meget indstændigt bad om så hurtigt som muligt at få i det mindste en antydning af, hvorledes besparelserne ville blive udmøntet, og det var det, der skete i det brev af, så vidt jeg husker, 17. oktober 1980, som undervisningsministeriet udsendte til institutionerne, og som var, hvad vi teknisk kalder en foreløbig udmelding af besparelserne. Når det var en foreløbig udmelding, var det netop, for at institutionerne skulle have lejlighed til at reagere på det, til at komme med andre forslag og med korrektioner, som kunne drøftes med ministeriet. Disse drøftelser er da også resulteret i justeringer for flere af institutionernes vedkommende.

Fru Ebba Strange sagde, at det, der foregik her, ikke var noget, der havde at gøre med at begrænse stigningstakten, men at det direkte var noget, der skulle skæres væk. For at den bemærkning ikke skal stå uimodsagt, vil jeg gentage, at hvis man ser det samlet for undervisningsministeriets område, er der ikke tale om at skære væk. Der er tale om at omprioritere og om direkte at tilføre ekstra midler. Jeg har allerede én gang i dag nævnt, at for 1981 sparer vi på de områder, vi debatterer i dag, 150 mill. kr., men der tilføres 300 mill. kr. til de erhvervsfaglige uddannelser, altså det dobbelte beløb. Og jeg har også nævnt, at vi i årene 1979 og 1980 har tilført 450 mill. kr.

Jeg var ked af at skulle skuffe hr. Steen Folke og fratage ham hans illusioner. Jeg tror også, jeg gav en uforbeholden undskyldning for, at jeg var nødt til at gøre det, men jeg havde altså ikke taget imod den pågældende ugle.